

Parentatio thet år: een christlofligh dienst, sinom brodher studios salighe...

1 Ic 1643 Bened, Jacobo Se: Liung

National Library
of Sweden

P A R E N T A T I O

Thet år:

En Christloffigh Tienst/sinom
Brodher Studiofo, Salighe

JACOBO BENED: Cüung!

i Åbo den 11. Sept. Anno 1642. Gudheligen af-
sonnadh/ och den 15. sammastedes i Domkyrkion hes
derligen Begrafwen/ consecrerat.

Sampt;

Them Gudfruchtigom/ hwilka altijdh

om sin dödzsund låta sigh wårda/
vthi tienstwilligheet
dedicerat

Aff

Enewald Guenson Smolando.

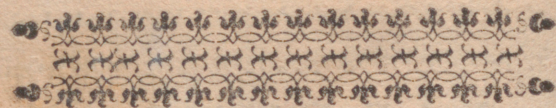
Pfal. 119. v. 9.

Huru skal en Yngling sin wågh ostraffeliga gå? När han
håller sigh effter tin ord H&Kre.

Tryckt i Åbo aff Peder Wald/ 1643.

*Mich: G. J. Rotbo.
v. 10. 4. 1642*

1642

O DE Valedictoria Defuncti

Effter then Melod:

Herr Jesu Christ wahr Mensch vnd Gott/ etc.

I.

J Aght tigh O Werld til ett Valet,
Om then adla Solmodigheet
Som prydhder hwar Christroggen Man/
Will nu päninna här försan.
Tbren. 3.
v. 26, 27.
28. 29.
E 30.

2.

A h fromme Casare/ Förwande
Ware tigh eller obekandt/
Erådhey förbi förre än tu här
Til thenna dygdh får ett begär.
2. Cor.
6. 4.

3.

C hristus i heela sin lifffz tygdh
War ganska sachmodigh och blijdh/
Wijste of Solamodsens Pant/
Wardt lydigh in i dödsens kanc.
Zach. 9. 9.
Mat. 21, 5
Phil. 2, 8.

4.

O m Jobs dygd vchi thetta fall/
Att man ther på förundra skall/
Zalar skriffen; Davids och sä/
Helst så han Landz flychtigh män gå.
Iob. 1, 21.
E 2, 10.
E 7. 1.
2 Sa. 16, 10
E 19, 22.

5.

B land Foglar/ sampt the andre Diur/
Arturtur här til en figur,
Til thenna dygdh hon klärleck bär/
När hon mister sin Måka klär. Unge

6.
U nder solet Dren och så/
Fast han småningom pusta må/
Och åsnan nnder bórdan sin
Suckar och wenter Sool bergning.

Rom. 8.
22.

7.
S å arbeta the doch liqwel
Från morgon hwar dagh in til quell/
Man brukar them huru man wil/
Ey merkies theas Ney ther till.

8.
B eröm är wård en dygd så pur
Som synes i mång Creatur.:
Dagh Natt/Sool/Måån/Höst och Wåårtijdh
Ödra sitta Kall medh största ydh.

9.
E ja Tolamodh vthan slård/
Aft doch theför aldramäst wård/
At Frelsa ren och Skriffte n flar
Haar tigh oss befalt vppenbar.

Mat. 5, 39
Ro. 12, 12.
Syr. 2, 4.
2. Tim. 3.
12.

10.
N åst at tu är een Modher fiär
Til två kyske Döttrar som är:
SÖKfarenheet sampt och HDppet/
Aff hwilkom kommer all WJSheet.

Rom. 5, 4.

11.
E när iagh thetta merkia må/
Min lyffstijdh iagh tenker vppå/
Then mycl en nödh och ångest war/
Til thes iagh nu här ligger quar.

Gen. 3, 17.
Apoc. 3, 17
Eccl. 2, 22
Iob. 14, 1.

U ij

Då

Då iagh i werlden wandra fort
 Wille/och på fremmande ort/
 Haar **W**ANNOdh vnder miit bröst
 Warit migh til floor hiertans tröst.

Psal. 23, 4.
2. Cor. 1, 4
5. 6. 7.
Es v. 12.

Ingen ort haar swarit så söde
 Som i min kalk ey offeast göde
 Margehandamöda och quijdh/
 Them iagh doch baar toligh altijdh.

Pf. 116, 13.
Matt. 20,
22.

Christus haar lärde migh Tolamodh
 Medh sin vch gutna dyra blodh/
 Hwilken iagh hafwer effersölgt
 I footspor och alzintet drögt.

Matt. 11.
29.

Til theß iagh sidst i Julio
 Sexhundra fyrtyu Anno
 Bless lagd vnder thens högstes Chur.,
 Och kom sedhan i hans Saabur.

Sap. 3, 4.
5. 6. 7.
Pro. 3, 12.

Intet swårt är migh tilburie
 Thet iagh ey haar tolige lidit;
 Thersfore glädz iagh thenna stund
 Hoos min Skapare margeiund.

Iob. 5, 17.
Pro. 3, 11.
2. Ti. 3, 10.
Matt. 16,
24.

Så förter ey mijn Fadher kiär/
 Min Modher/Systkon och Wenner;
 Fast wij medh lekamligh ögon
 Ey meer hwar annan här skodm.

2. Sam. 12
23.

M ånger gång iagh så innerligh
 Til Gudh min suckan stälte blidh/
 At iagh then arga werld engång
 Quite blifwa mått och renlior mång.

Nū. 23, 10
 Ezech. 9, 4
 1. Io. 2, 15.
 Ioh. 3, 19.

^{19.}
 O ch fast dödhden then förhopning
 Haar affskurie medh pilsar sin/
 Som min Förälldrar fattade
 Om migh i thenna werldene.

^{20.}
 L iqwel är nu fast bättre hopp
 På migh fulbordat; ty min kropp
 Han är worden från synden quite/
 Sedhan iagh kom i landet mitt.

Sap. 3, 4.
 Phil. 3, 21.

^{21.}
 A h moode Gud hielper ingen stridh/
 Säll är then Gudh tagher til sig/
 At hans Siäl ey bedragas må/
 Bittidha täncker ther vppå.

Aet. 9, 5.
 Sap. 5, 1.
 Sap. 4, 11.

^{22.}
 N u far då wäl tu snödha werld/
 Hoo will lenger lidha tin ferd?
 Min Fadher tiär/sampt och Modher
 A Dieu Syster och Brodher.

Ioh. 17, 9.
 Ps. 31, 5.

^{23.}
 D u Abogiff Collegium.
 Haff tack för hwar dagh och hwar stund/
 Iagh som en ringa Audient
 I tigh war/ doch liqwel bekient.

A ij

Vae

M. 24, 42
Matt. 3, 2.
Ecel. 12, 2
Iob. 19, 20

V aker och bedher i gemeen/
Til bettring warer ey förseen/
På thet at hwar och een för sig
Skal få see Gudh ewinnerligh.

25.

S å snart iagh vthsträckte min been
Dch ladhe min öghon igen/
Sick iagh see Gudh som Solen klar;
Ty svinger iagh som een Cymbal.

1. C. 13, 12
Sap. 3, 7.
Pf. 84, 5.

O D E

Yngdoms Lust / Wedhåldhers

Acmen, Alderdoms i synnerheet / och i ge-
meen / alla Mennistiors brälligheet betygande

Sunges såsom then sista:

O Herra Jummal armolinån Jsä:

Eller:

Wende aff ein Wredhe / etc.

1.

Occasio. E N tijdh sigh hände om afftonen seerla/
Tå iagh i Angiar ståndande / som Perlor
I gyllen Kroner / sågh unga Citroner.

2.

Dch Lillieblomer.

Prop. N ys warde iagh vptänd / thenne örers tilstånd
Såsom och allmänt / Mennistiones lifflångd
At Conferera och skönt Vidimera.

3.

Här begge thera.

Yngdoms
men.
Applicatio
1. E ja fast kortwel sigh beteer en Yngling
Dch lustigh i speel; såsom en grön telning/
Then

- Then så ljufligheit vebur Krooten stiger
 4. Medh knoppar sina.
 V arder och gemeent medh itt lufft anlete
 Affmält och tilwend som han sorg förgätter
 Allsã the Heedar seyas lee/ medh speede
 5. Orter beklädde.
 A lvar besinna Medelålders bloma/
 6. Du skal ther finna Stadigheet medh froma;
 Som i grön daalar Krooten ey brätt faller
 Behi sin fågring.
 L tika som mognan alting Complementer
 Gifwer: Een yng Man åfven så förventer
 Fullkomligh vara/ att han vebur faara
 7. Sigh kan för swara.
 S idst medh framkhetter/ Alderdomens tidher/
 Och wanckligheter/ man stedje förbitther;
 Om sidder döden/ som allom är öden/
 8. Lijan fram förer.
 W iserligh han gör såsom Dagakarlen/
 Hvilken plat affskär/ of allom tilwarning/
 Fullmogna blomar/ som wera om Sommar
 9. I daalar mångom.
 A nimpererar thenne gästen grymma/
 Doch Prospererar thet; Hoo wil vnrinna
 Legaten samma/ eller sikh bemanna
 10. Moot then medh froma?
 N u wil man merkia Dödzens Mache och Wälle
 Sigh maanligt sterka moot allom/ hwadh geller?
 Du om morgonen döör/ kan see afftonen
 11. Migh gier then lönen.
 S ij allen ey the som ett skalot ämne
 Hafwa/ moste see Dödhem/ veban hender/

2.

Medälde

Applicatio

1.

2.

Alderdomen

Applic.

Dödzens
macht i
gemeen.

Ens

Ens Vngz been föras i grafvet/ och röras
12. Ez förr än fodras.

O ch thet förbundet vehi alla tjdher
Wahrar/begrunder/gångom eller rjdem/
Sjngom och dansom och sadane meer ymsom/
13. Dööm doch på scenstat.

Gautela. N u liqvel tekn är til en stift förändring
Ulder och brister; såsom Gudh. i sanning
Sagher: När i see Knoppas the Jifontra/
14. Ar Sommar hart när.

Votum. S å giff aff Nådhe Christe. vår Ransoning/
Wij måtte bådhe/ tin herligha Boning/
Vnge och Gamble/stodha medh hwar andre/
Så wij han wandre!

Meditatio Mortis :

Antiquum servat semper mors pallida foedus,
Vitam dirumpunt Atropos & Lachesis:
Ecce trahit secum pariter juvenesq; senesq;
Perpetuas servans Parca nociva vices;
Semper adest praesto mors ultima linea rerum,
Omnia mors rostro conterit ipsa suo.
Felix ergo vices quisquis putat esse propinquas,
Hic melius vitam dirigit ipse suam.:
Tali namq; modo cum tu valedixeris orbi,
Gaudia cum Christo non peritura capis.

FINIS.

